

DE VERBROKEN CODE

WARRIOR CATS 1

VERLOREN STERREN

DE VERBROKEN CODE

WARRIOR CATS 1

VERLOREN STERREN

ERIN HUNTER

vertaald door Pauline Akkerhuis

P E L C K M A N S

Met speciale dank aan Cherith Baldry

Warrior Cats – Serie 6: De verbroken code

Verloren sterren

Erin Hunter

Vanaf 10 jaar

© 2026, Erin Hunter en Pelckmans Uitgevers nv

pelckmans.be

Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Oorspronkelijke uitgave: *Warriors: The Broken Code – Lost Stars*

© 2019 Working Partners Limited

Serie gecreëerd door Working Partners Limited

www.warriorcats.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Vertaling: Pauline Akkerhuis

Coverafbeelding en ontwerp © Johannes Wiebel | punchdesign, using images from shutterstock.com

D/2026/0055/60

ISBN 978 94 6530 016 0

NUR 283/284

THEMA: YFP, YFH, 5AL

pelckmans.be

facebook.com/pelckmans.be

instagram.com/pelckmans.be

De negen medicijnkatten strekten hun nek boven de Maanpoel uit en bogen hun kop om met hun neus het water te beroeren. Schaduwpoets ademhaling versnelde van opwinding. Binnen een paar hartslagen, wist hij, zou hij de SterrenClan worden binnengebracht.

In plaats daarvan volgde enkel stilte.

Schaduwpoet werd overspoeld door ijzige angst en hij zag dat de andere medicijnkatten elkaar geschokt en zenuwachtig aanstaarden.

Hij kreeg het gevoel dat er een donkere wolk boven hem en alle Clans hing, alsof een verwoestend noodweer op het punt stond los te barsten. Opnieuw probeerde hij zich voor te houden dat hij zich ongerust maakte omdat hij een onervaren leerling was. Hij had gewoon meer tijd nodig om eraan te wennen.

Dat is toch zeker alles... of niet?

DE CLANS

DONDERCLAN

LEIDER	BRAAMSTER – Donkerbruin gestreepte kater met amberkleurige ogen
COMMANDANT	KWIKLICHT – Donkerrode poes met groene ogen
MEDICIJNKATTEN	GAAIVEDER – Grijsgestreepte kater met blinde, blauwe ogen
	ELSHART – Donkerrode kater met amberkleurige ogen
KRIJGERS	(KATERS EN VROUWTJESKATTEN ZONDER JONGEN)
	DOORNKLAUW – Goudbruin gestreepte kater
	WITVLEUGEL – Witte poes met groene ogen
	SPARNAALD – Lichtbruin gestreepte kater
	BESNEUS – Crèmekleurige kater met een stompje als staart
	MUISSNOR – Grijs-witte kater
	ROOSRIJP – Schildpadpoes
	LEEUWVLAM – Goudbruin gestreepte kater met amberkleurige ogen
	ROZENBLAD – Beige poes Leerling: Pegelpoot (lichtgrijs poesje)
	STAMBLAD – oranjerood-witte kater
	LELIEHART – Kleine, donkergrijs gestreepte vrouwtjeskat met blauwe ogen
	HOMMELSTREEP – Lichtgrijze kater met zwarte strepen
	KERSENVAL – Rode vrouwtjeskat
	MOLSNOR – Bruin-beige kater
	SINTELHART – Grijsgestreepte poes
	BLOESEMVAL – Schildpadpoesje met witte vlekken die aan bloemblaadjes doen denken
	LINDEPOEL – Wit met zilver gestreepte poes met donkerblauwe ogen
	ARENDVLEUGEL – Rode vrouwtjeskat

DAUWNEUS – Grijs-witte kater
Leerling; Bloepoot (donkergrijs poesje)

STORMWOLK – Grijsgestreepte kater

HULSTPLUIM – Zwarte poes
Leerling; Buitelpoot (gestreepte kater)

VARENZANG – Wit met crème gestreepte kater

HONINGVACHT – Witte poes met beige vlekken

TWIJGTAK – Grijs poes met groene ogen

VINSPRONG – Bruine kater

SCHELPAVACHT – Schildpadkleurige kater

PRUIMSTEEN – Zwart-rode vrouwtjeskat

LOOFSCHADUW – Schildpadpoes

STIPPELS – Grijsgepikkelde vrouwtjeskat

VLIEGSTAART – Grijsgestreepte poes

BIJTTAND – Goudgestreepte kater

MOEDERKATTEN (POEZEN DIE ZWANGER ZIJN OF VOOR JONGEN ZORGEN)

MADIELIEF – Crèmekleurige langharige poes afkomstig van de paardenplaats

VOSSTREEP – Donkerbruine poes; moeder van Dauwneus' kits: Laurierkit (goudgestreepte katertje) en Mirtekit (lichtbruin poesje)

VONKVACHT – Oranjestreepte poes; moeder van Leeuwerikzangs kits: Vinkkit (schildpadpoesje) en Vlamkit (zwart katertje)

OUDSTEN (VOORMALIGE KRIJGERS EN MOEDERKATTEN)

GRIJSSTREEP – Langharige grijze kater

WOLKSTAART – Langharige witte kater met blauwe ogen

LICHTHART – Witte poes met orangerode vlekken

STROPELS – Goudbruine cyperse kater

SCHADUWCLAN

LEIDER	TIJGERSTER – Donkerbruine cyperse kater
COMMANDANT	KLAVERVOET – Grijsgestreepte poes
MEDICIJNKAT	POELGLANS – Bruine kater met witte vlekken in zijn vacht Leerling: Schaduwpoot (grijsgestreept katertje)
KRIJGERS	TAANPELS – Schildpadpoes met groene ogen
	DUIFVLEUGEL – Lichtgrijze poes met blauwe ogen
	SLAGSTEEN – Bruin-witte kater
	STEENVLEUGEL – Witte kater
	SCHROEIVACHT – Donkergrijze kater met een gescheurd oor Leerling: Vlaspoet (bruingestreept katertje)
	MUSSTAART – Robuuste bruingestreepte kater
	SNEEUWBES – Zuiver witte poes met groene ogen
	KRUIDBLAD – Rode poes met gele ogen
	BESSENHART – Zwart-witte poes
	GRASHART – Lichtbruin gestreepte vrouwtjeskat
	KRONKELVACHT – Grijs-witte kater Leerling: Hinkelpoot (lapjespoesje)
	MIERPELS – Kater met een bruin-zwart gevlekte vacht
	BRANDGLOED – Rood-witte kater
	KANEELSTAART – Bruingestreepte poes met witte voeten
	BLOEMSTEEL – Zilverkleurige poes
	SLANGENTAND – Honingkleurig gestreepte poes
	LEIVACHT – Grijze kater
	GRIJPSTAP – Grijze vrouwtjeskat
	LICHTSPRONG – Donkerbruin gestreept poesje
	KEGELVOET – Grijs-witte kater
	VARENSTAART – Grijsgestreepte poes

	MEEUWDUIK – Witte poes
	SPITSKLAUW – Zwart-witte kater
	HOLTESPRONG – Zwarte kater
	ZONNESTRAAL – Bruin-wit gestreepte poes
OULDSTEN	EIKENVACHT – Kleine bruine kater

HEMELCLAN

LEIDER	LOOFSTER – Crème met bruin gestreepte poes met amberkleurige ogen
COMMANDANT	HAVIKVLEUGEL – Donkergrijze kater met gele ogen
MEDICIJNKATTEN	SPIKKELWENS – Lichtbruin gevlekte poes
	KRIEBELVLOK – Zwart-witte kater
BEMIDDELAAR	BOOM – Lichtrode kater met zes tenen aan een van zijn achterpoten
KRIJGERS	MUSPELS – Donkerbruin gestreepte kater
	ELVIS – Zwart-witte kater
	DAUWBRON – Robuuste grijze kater
	PLUIMWILG – Donkergrijze poes
	SALIENEUS – Bleekgrijze kater Leerling: Valkpoot (roodbruine kater)
	HARRYBEEK – Grijze kater
	BLOEMENHART – Oranjerood-witte poes Leerling – Schildpadpoot (Schildpadkleurige poes)
	ZANDNEUS – Lichtbruine kater met oranje rode poten
	KONIJNSPRONG – Bruine kater
	RIETKLAUW – Lichtbruin gestreepte poes
	MUNTVACHT – Grijs gestreepte poes met blauwe ogen
	NETELPLONS – Lichtbruine kater
	PLUISWOLK – Kleine witte poes
	BLEKELUCHT – Zwart-witte poes

NECTARZANG – Bruine poes

KWARTELVEER – Witte kater met zwarte oren

DUIFVOET – Grijs-witte poes

FRANJESTAART – Witte poes met bruine vlekken

GRINDNEUS – Donkerbeige kater

ZONNIGVACHT – Rode vrouwtjeskat

MOEDERKATTEN **VIOOLLICHT** – Zwart-witte poes met gele ogen; moeder van Booms kits:
Wortelkit (lichtrood katertje) en Naaldkit (zwart-wit poesje)

BELLALOOF – Lichtrode poes met groene ogen; moeder van Konijnsprongs kit:
Vogelkit (goudgestreept poesje)

OUDSTEN **REEVAREN** – Lichtbruine poes die haar gehoor kwijt is

WINDCLAN

LEIDER **HAASSTER** – Bruin-witte kater

COMMANDANT **KRAAIVEDER** – Donkergrijze kater

MEDICIJNKAT **VALKVLUCHT** – Grijsgekleurde kater; door de witte vlekken doet zijn vacht aan
valkenveren denken

KRIJGERS **NACHTWOLK** – Zwarte poes

VLEKVLUGEL – Bruingevelekte poes

BLADSTAART – Donkergestreepte kater met amberkleurige ogen

SINTELVOET – Grijze kater met twee donkergrijze voeten

ROOKSLUIER – Grijze poes

BRIESPELS – Zwarte kater met amberkleurige ogen

HURKVOET – Rode kater

LEEUWERIKVLUCHT – Lichtbruin gestreepte poes

ZEGGESTAART – Lichtbruin gestreepte poes

TENGERSVOET – Zwarte kater met een witte vlek op zijn borst

HAVERKLAUW – Lichtbruin gestreepte kater

KRASSNOR – Donkergrijze kater

VARENSTREEP – Grijsgestreepte poes

MOEDERKATTEN **HEIDESTAART** – Lichtbruin gestreepte poes met blauwe ogen; moeder van Briespels' kits: Boskit (bruin poesje) en Appelkit (lichtrood gestreept poesje)

VEDERVACHT – Grijsgestreepte poes; moeder van Haverklaaws kits: Fluitkit (grijsgestreept poesje), Zangkit (schildpadpoesje) en Fladderkit (bruin-wit katertje)

OUDSTEN **SNORNEUS** – Lichtbruine kater

DOORNSTAART – Bleekgrijs-witte poes met blauwe ogen

RIVIERCLAN

LEIDER **MISTSTER** – Grijze poes met blauwe ogen

COMMANDANT **RIETSNOR** – Zwarte kater

MEDICIJNKATTEN **MOTVLEUGEL** – Goudgekleurde poes

WILGLICHT – Grijsgestreepte poes

KRIJGERS **SCHEMERVACHT** – Bruingestreepte poes

VISSTAART – Donkergrijs-witte poes

HEEMSTNEUS – Lichtbruin gestreepte kater

MUNTVACHT – Lichtgrijs gestreepte kater

DOPLICHT – Grijs-witte kater

GLINSTERVACHT – Zilverkleurige poes

HAGEDISSENSTAART – Lichtbruine kater

NIESWOLK – Grijs-witte kater

VARENPELS – Schildpadkleurige poes

GAAIKLAUW – Grijs kater

UILNEUS – Bruingestreepte kater

IJSVLEUGEL – Witte poes met blauwe ogen

ZACHTVACHT – Grijze poes

BREMKLAUW – Witte kater met grijze oren

NACHTHEMEL – Donkergrijze poes met blauwe ogen

HAZENLICHT – Witte kater

BRIESHART – Bruin-witte poes

GRIJSPLUK – Grijs-witte kater

MOEDERKATTEN **KRULVEDER** – Lichtbruine poes

SCHUILPELS – Zwart-witte poes; moeder van Nieswolks kits: Mistkit (grijs-wit poesje) en Plonskit (bruingestreept katertje)

OUDSTEN **MOSPELS** – Bruin-witte poes met blauwe ogen

PROLOOG

Vanuit een wijde, donkerblauwe hemel keek een krijger van de SterrenClan neer op het meer en de Clangebieden eromheen. Het licht van de halve maan veranderde het wateroppervlak in zilver en glinsterde op het besneeuwde land. De takken van de bomen bogen lichtjes door onder het gewicht van de sneeuw.

De sterrenkrijger zag beweging aan de bosrand, waar het bos plaatsmaakte voor de steile hellingen van de heide. Twee kleine gestalten klauterden moeizaam omhoog, hun silhouetten donker tegen de ijzige helderheid. Voorop liep een bruine kater met witte vlekken, terwijl vlak achter hem een kleinere kater, een grijsgestreepte, moeite had om vooruit te komen; zijn buikvacht schuurde over de sneeuw. Ze waren zich er geen van beiden van bewust dat ze werden geobserveerd.

‘Poelglans’, mompelde de SterrenClankat, die de medijnekat van de SchaduwClan herkende. ‘En dat is zijn leerling, Schaduwpoot. Ze moeten op weg zijn naar de Maanpoel voor de Halvemaanbijeenkomst.’

De geestkat richtte een intense blik op de gestreepte leerling en knikte goedkeurend bij het zien van zijn vastberadenheid om zijn mentor bij te houden en de glans in zijn ogen bij het vooruitzicht van de komende samenkomst, waarin hij dromen zou delen met de SterrenClan.

‘In geen enkele van de vijf Clans is er een kat zoals jij, Schaduwpoet’, vervolgde de krijger. ‘Er komen grote gebeurtenissen aan en de Clans zullen verregaande veranderingen ondergaan. En jij, jonge leerling, zult daarin een belangrijke rol spelen.’

De SterrenClangeest bleef toekijken terwijl de twee medicijnkatten de heuvel op ploeterden en hun silhouetten langzaam kleiner werden totdat ze de top van de heuvel bereikten en uit het zicht verdwenen.

‘Ja.’ Het woord werd met een tevreden zucht uitgesproken. ‘Schaduwpoet, zolang de Clans zullen voortbestaan, zal jouw naam herinnerd worden.’

HOOFDSTUK 1

Schaduwpoet strekte zijn nek over zijn rug en spande zich in om de moeilijk bereikbare plek aan de basis van zijn staart te wassen. Het was hem net gelukt om een paar stevige likken over zijn vacht te geven toen hij pootstappen hoorde naderen. Hij keek op en zag dat het zijn vader, Tijgerster, en zijn moeder, Duifvleugel, waren; hun vachten raakten elkaar terwijl ze met ogen vol trots en vreugde naar hem keken.

Schaduwpoet ging rechtop zitten en schudde zijn vacht uit. 'Wat is er?' vroeg hij.

'We komen alleen maar gedag zeggen', antwoordde Tijgerster terwijl Duifvleugel haar zoon een snelle, liefdevolle lik over zijn oren gaf.

Schaduwpoet voelde zijn vacht prikken van schaamte. *Alsof ik nog nooit eerder bij de Maanpoel ben geweest, dacht hij. Ze behandelen me nog steeds alsof ik een kit in de kraamkamer ben!*

Hij wist zeker dat zijn ouders niet zo'n heisa hadden gemaakt toen zijn nestgenoten, Grijpstaap en Lichtsprong, krijgerleerlingen waren. *Het zal wel zijn omdat ik medicijnkat word...* Of misschien vanwege de aanvallen die hij al had

sinds hij een kit was. Hij wist dat zijn ouders zich nog steeds zorgen om hem maakten, ook al was het al een poosje geleden dat hij zijn laatste verontrustende visioen had gekregen. *Ze hopen waarschijnlijk dat ik met wat training van de andere medicijnkatten mijn visioenen voor eens en altijd onder controle leer te krijgen... en dan normaal kan zijn.*

Hijzelf hoopte dat ook.

‘Er ligt vast een dikke laag sneeuw op de heide’, mauwde Duifvleugel. ‘Let goed op waar je je poten neerzet.’

Schaduwpoet haalde zijn schouders op en smeekte in stilte dat geen van zijn Clangenoten meeluisterde. ‘Beloofd’, mauwde hij, terwijl hij een blik op het medicijnhol wierp in de hoop zijn mentor, Poelglans, te zien verschijnen. Maar die was nog nergens te bekennen.

Tot zijn opluchting gaf Tijgerster Duifvleugel een duwtje, waarna ze samen naar het hol van de Clanleider liepen. Schaduwpoet wreef haastig met een poot over zijn gezicht en rende met grote sprongen door het kamp om te kijken waar Poelglans bleef.

Hij was zo gefocust op het vinden van zijn mentor dat hij de katten van de jachtpatrouille die met hun prooi tussen hun kaken naar de hoop verse prooi liepen, nauwelijks opmerkte. Schaduwpoet kwam net op tijd tot stilstand om een botsing met Klavervoet, de Clancommandant, te voorkomen.

‘Schaduwpoet!’ mompelde ze om de spitsmuis heen die ze tussen haar kaken geklemd hield. ‘Je had me bijna omvergelopen.’

‘Sorry, Klavervoet’, mauwde Schaduwpoot terwijl hij respectvol zijn kop boog.

Ze snoof, half geërgerd, half geamuseerd. ‘Leerlingen!’

Schaduwpoot probeerde zijn irritatie te verbergen. Hij was inderdaad nog een leerling, maar wel een oudere – de opleiding tot medicijnkat duurde langer dan die om krijger te worden. Zijn nestgenoten waren al volwaardige krijgers. Maar hij wist dat zijn ouders wilden dat hij de commandant zijn respect betoonde.

Gevolgd door Slagsteen, Kruidblad en Brandgloed trippelde Klavervoet verder. Ze hadden allemaal iets te eten mee teruggebracht, maar geen van hen meer dan een of twee stukken ondermaatse, magere prooi.

‘Ik heb nog nooit zo’n koude bladkaal meegemaakt’, klaagde Kruidblad terwijl ze een merel op de stapel verse prooi liet vallen.

Slagsteen knikte en zette rillend zijn bruingestreepte vacht op. ‘Geen wonder dat er geen prooi is. Ze zitten allemaal diep in hun hol verstoep, en ik kan ze geen ongelijk geven.’

Toen Schaduwpoot verder liep, buiten gehoorsafstand, zag hij hoe karig de stapel vers gedode prooi was en probeerde zijn knorrende maag te negeren. Hij kon zich zijn eerste bladkaal, toen hij nog een kitten was, nauwelijks herinneren, dus hij wist niet of de oudere katten gelijk hadden en het abnormaal koud was.

Ik weet alleen dat ik het niet leuk vind, mopperde hij in zichzelf terwijl hij zich een weg baande door de ijzige

sneeuwbrig waarmee de bodem van het kamp bedekt was.
Mijn poten zijn zo koud dat ik bang ben dat ze eraf vallen. Ik kan niet wachten tot het nieuwblad is!

Poelglans dook op uit de ingang van het medicijnhol toen Schaduwpoot naderde. 'Ha, daar ben je', mauwde hij. 'We kunnen beter opschieten, anders komen we te laat.' Terwijl hij voor Schaduwpoot uit naar de ingang van het kamp liep, voegde hij eraan toe: 'Ik heb onze kruidenvoorraad gecontroleerd en die raakt gevaarlijk uitgeput.' De gedachte aan zijn medicijnkatplichten verdreef die aan kou en honger, en Schaduwpoot opperde: 'We kunnen op de terugweg kruiden gaan zoeken.' Hij vond het altijd fijn om samen met Poelglans kruiden op te sporen, te sorteren en op te bergen. Katten behandelen met kruiden gaf hem een kalm en beheerst gevoel... het tegenovergestelde van hoe hij zich voelde tijdens zijn aanvallen en de bijbehorende visioenen.

'We kunnen het proberen', reageerde Poelglans met een zucht. 'Maar wat niet bevroren is, zal bedekt zijn met sneeuw.' Hij keek over zijn schouder naar Schaduwpoot terwijl ze samen het bos in liepen. 'Dit is een strenge bladkaal aan het worden. En hij is nog lang niet voorbij.'

* * *

Schaduwpoot tintelde van opwindings, van zijn oren tot het puntje van zijn staart, terwijl hij de rotsachtige helling op klauterde naar de rij struiken die de holte van de Maanpoel

omringden. Zijn zorgen over zijn aanvallen en de strenge bladkaal verdwenen als sneeuw voor de zon; elke haar op zijn vacht stond recht overeind van verwachting over zijn ontmoeting met de andere medicijnkatten, en vooral met de SterrenClan.

Hij was misschien nog geen volwaardige medicijnkat en had wellicht nog niet de volledige controle over zijn visioenen... maar hij zou toch zijn krijgervoorouders ontmoeten. En van de andere medicijnkatten zou hij horen wat er in de andere Clans gaande was.

Eenmaal boven, wachtend tot Poelglans zich een weg door het struikgewas had gebaand, dacht Schaduwpoot terug aan de afgelopen manen. De situatie was gespannen geweest in de SchaduwClan. Alle katten hadden moeten wennen aan hun nieuwe grenzen en aan het delen van een ervan met de HemelClan. Nog niet zo heel lang geleden leefde die Clan gescheiden van de andere, in een afgelegen gebied in een kloof. De SterrenClan had de HemelClan teruggeroepen om zich bij de Clans rond het meer te voegen, omdat de Clans sterker waren als ze alle vijf verenigd waren. Dat nam niet weg dat de HemelClan een eigen territorium nodig had, wat voor iedere kat nieuwe grenzen betekende. Het had even geduurd voordat de andere Clans die accepteerden. Tot Schaduwpoots opluchting leek het nu rustiger; de ijskoude bladkaal zorgde ervoor dat alle Clans te veel aan hun hoofd hadden om ruzie te maken. Ze hielpen elkaar zelfs, vooral door het delen van kruiden omdat het ijszige weer zoveel van

de benodigde planten had beschadigd. Schaduwpoot was trots dat ze allemaal goed met elkaar overweg konden, in plaats van te vechten om elk stukje prooi.

*Dat was geen geweldige start van Tijgersters leiderschap...
Gelukkig is dat nu verleden tijd!*

‘Blijf je daar de hele nacht staan?’

Bij het horen van Poelglans' stem aan de andere kant van de struiken dook Schaduwpoot tussen de takken, kromp ineen toen scherpe twijgen langs zijn vacht schuurden, en baande zich een weg naar de richel bovenaan de Maanpoelholte. Tegenover hem, halverwege de rotswand van de holte, sijpelde een straaltje water tussen twee bemoste rotsblokken uit. Het water viel in de poel eronder, met een grillige glinstering alsof de sterren zelf erin gevangen zaten. Het rimpelende oppervlak van de poel glansde zilver in het maanlicht.

Schaduwpoot zou het liefst een gat in de lucht springen omdat hij weer bij de Maanpoel was. Met veel moeite wist hij zich te beheersen. Met alle waardigheid die van een medicijnkat verwacht werd, daalde hij het slingerpad af naar de waterkant. Ontzag welde in hem op toen hij voelde hoe zijn poten in de kuiltjes gleden die talloze seizoenen geleden door kattenpoten waren uitgesleten.

Wie waren die katten geweest? Waar zijn ze gebleven? vroeg hij zich af.

De twee medicijnkatten van de DonderClan zaten al bij de poel. Schaduwpoot vermoedde dat het te koud was om

buiten de holte te wachten tot alle medicijnkatten er waren, zoals ze anders altijd deden. Elshart zat peinzend zijn borst-vacht te wassen terwijl Gaaiveders staartpunt geïrriteerd heen en weer bewoog. Hij richtte zijn blinde blauwe blik op Poelglans en Schaduwpoot toen die de bodem van de holte bereikten.

‘Jullie hebben de tijd genomen’, beet hij hun toe. ‘We zijn maanlicht aan het verspillen.’

Pas toen zag Schaduwpoot dat Valkvlucht van de WindClan en Motvleugel en Wilglicht van de RivierClan er ook al waren. Ze zaten vlak naast de twee DonderClankatten, in de schaduw van een rots. ‘Wij vinden het ook fijn om jou te zien, Gaaiveder’, antwoordde Poelglans gemoedelijk. ‘Het spijt me dat we zo laat zijn, maar ik zie dat Spikkelwens en Kriebelvlok ook nog ontbreken.’

Gaaiveder snoof minachtend. ‘Als ze niet snel arriveren, beginnen we zonder hen.’

Zou Gaaiveder dat echt doen? Schaduwpoot staarde nog steeds naar de DonderClanmedicijnkat toen een geritsel bovenaan de helling zijn aandacht trok. Hij keek op en zag hoe Spikkelwens zich een weg door de struiken baande, op de voet gevolgd door Kriebelvlok.

‘Beter laat dan nooit!’ siste Gaaiveder.

Hij is in een slechte bui, dacht Schaduwpoot, en daarna geamuseerd: maar dat is niets nieuws.

Terwijl de twee medicijnkatten van de HemelClan het

pad af trippelden, viel het Schaduwpoot op hoe mager en vermoeid ze er allebei uitzagen. Even vroeg hij zich af of er iets mis was in de HemelClan. Meteen daarop beseftte hij dat hijzelf en de andere medicijnkatten net zo mager en uitgeput waren als zij door de beproevingen van bladkaal.

Spikkelwens boog haar kop naar haar medemedicijnkatten toen ze zich bij hen voegde. 'Gegroet', mauwde ze, haar vermoeidheid duidelijk hoorbaar in haar stem. 'Hoe staat het met de prooi in jullie Clans?'

Geen van de katten reageerde, en Schaduwpoot voelde dat ze opgelaten waren. *Geen enkele kat wil toegeven dat zijn Clan problemen heeft.*

Tot Schaduwpoots verrassing verbrak de anders altijd zo bedachtzame Poelglans de stilte. Misschien had de kou zijn mentors terughoudendheid verdreven en hem aangezet om openhartig te zijn.

'Het is slecht gesteld met de jacht in de SchaduwClan', antwoordde hij; Schaduwpoot voelde een steek van ongerustheid bij het horen van zijn moedeloze toon. 'Als deze vrieskou nog veel langer aanhoudt, weet ik niet hoe we verder moeten.'

De overige medicijnkatten wisselden opgeluchte blikken, alsof ze blij waren te horen dat hun Clan niet de enige was die het moeilijk had.

Wilglicht van de RivierClan knikte instemmend. 'Veel van onze katten worden ziek omdat het zo koud is.'

'In de DonderClan ook', mompelde Elshart.

‘We raken door onze kruiden heen’, voegde Kriebelvlok eraan toe; zijn snorharen trilden. ‘En de weinige die we nog hebben, zijn verschrompeld en onbruikbaar.’

Spikkelwens wierp haar Clangenoot een meelevende blik toe. ‘Ik heb een stel jonge krijgers lachend horen praten over weglopen om poesiepoes te worden’, mauwde ze.

‘Het is iedere kat geraten om dat niet in mijn bijzijn te zeggen.’ Gaaiveder trok zijn lippen op in de aanzet tot een grauw. ‘Anders zal hij wensen dat hij het nooit gedaan had.’

‘Rustig aan, Gaaiveder’, reageerde Spikkelwens. ‘Het was maar een grapje. Alle katten van de HemelClan zijn loyaal aan hun Clan.’

Gaaiveders enige antwoord was een geïrriteerde beweging van zijn oren.

‘Geen van jullie heeft zeker nog wat kattenkruid over?’ vroeg Valkvlucht aarzelend. ‘De bosjes die in het Windgebied groeien, zijn allemaal zwartgeblakerd door de vorst. Tot nieuwblad zitten we zonder.’

De meeste katten schudden hun kop, maar Wilglicht legde haar staart bemoedigend op Valkvluchts schouder. ‘De RivierClan kan jullie helpen’, beloofde ze. ‘In de tweebeentuin vlak bij onze grens groeit kattenkruid. Het is daar beter beschut.’

‘Fijn, Wilglicht, bedankt.’ Valkvluchts stem beefde een beetje. ‘Er heerst withoest in het WindClankamp en ik ben bang dat het zonder kattenkruid in groenhoest zal overgaan.’

‘Kom morgen tegen zonhoog naar de grens’, mauwde Wilglicht. ‘Dan zal ik je laten zien waar het kattenkruid groeit.’

‘Allemaal heel leuk en aardig’, kwam Gaaiveder tussenbeide, ‘dat alle katten het goed met elkaar kunnen vinden, maar laten we niet vergeten waarom we hier zijn. Ik ben veel meer geïnteresseerd in wat de SterrenClan te zeggen heeft. Zullen we beginnen?’ Hij liep met grote stappen naar de rand van de Maanpoel en strekte een voorpoot uit om het oppervlak aan te raken, maar trok zijn poot met een kreet van verbazing weer terug.

‘Wat is er mis?’ vroeg Poelglans. Een voor een naderden de medicijnkatten behoedzaam het wateroppervlak. Schaduwpoet snuffelde er nieuwsgierig aan en stak toen aarzelend een poot uit. Tot zijn stomme verbazing voelde hij iets hards. *Wat in SterrenClans...?* In plaats van water had hij ijs geraakt, zo dun dat het meegaf onder de druk van zijn poot en de splinters aan de rand van het water dobberden.

‘De Maanpoel begint te bevriezen’, mauwde Valkvlucht terwijl Schaduwpoet het ijskoude water van zijn poot likte. *Dat voelt echt raar!*

‘Nou, dat bewijst het dan: het is kouder dan normaal’, momperde Gaaiveder.

‘Is dit nog nooit eerder gebeurd?’ vroeg Kriebelvlok met grote ogen.

‘Voor zover ik me kan herinneren niet’, antwoordde Motvleugel op kalme toon. ‘Er heeft zich wel eens wat ijs

gevormd in de Maanpoel, maar ik kan me niet herinneren dat hij ooit helemaal bevroren was.'

'Maakt niet uit – het is tijd om onze dromen met de SterrenClan te delen', verklaarde Gaaiveder abrupt. 'Wie weet kunnen zij ons vertellen hoelang we deze bittere kou nog moeten verduren.'

'En misschien kunnen we met Loofpoel praten', voegde Wilglicht er met droevige stem aan toe.

Schaduwpoet had de medicijnkat van de DonderClan nauwelijks gekend, maar hij had verhalen over haar gehoord en wist hoezeer iedere kat in het bos haar bewonderd had. Hoewel de DonderClan nog twee medicijnkatten had, moest het verlies van Loofpoel voor hen voelen alsof een das een van hun ledematen had weggerukt. Hij zag dat Gaaiveder zijn ogen had gesloten, alsof hij met een wanhopige pijn worstelde, en hij herinnerde zich dat Loofpoel zowel Gaaiveders moeder als zijn mentor was geweest. Plotseling kon Schaduwpoet Gaaiveder al zijn eerdere barsheid vergeven. *Het kan soms heel gênant zijn als Duifvleugel me als een kitten behandelt, maar ik kan me niet indenken hoeveel pijn het zou doen om haar te verliezen.*

Elshart kwam dichterbij zijn Clangenoot staan. 'Ze waakt nog steeds over ons vanuit de SterrenClan', prevelde hij.

'Ik weet het.' Schaduwpoet kon Gaaiveders gemompelde reactie amper verstaan. 'Maar zelfs voor een medicijnkat is dat niet hetzelfde.'

Dicht bij elkaar voor wat warmte, strekten de negen medicijnkatten hun nek uit boven de Maanpoel en bogen hun kop om met hun neus het water te beroeren. Schaduwpoets ademhaling versnelde van opwindning. Binnen een paar hartslagen, wist hij, zou hij de SterrenClan worden binnengebracht; of de SterrenClankrijgers zouden hun territorium verlaten om de levende katten bij de Maanpoel te ontmoeten.

In plaats daarvan volgde er enkel stilte. Terwijl de seconden voorbijkropen, hoorde Schaduwpoet plotseling een verward geroep van kattenstemmen, vaag alsof het van een enorme afstand kwam. Hij kon niet verstaan wat de katten probeerden te zeggen, zelfs niet of hun geroep uit samenhangende woorden bestond. Geschrokken keek Schaduwpoet omhoog en zag wazige beelden in de lucht, als flarden zwak gloeiende nevel. Een paar hartslagen lang leek elk van de flarden bijna de vorm van een kattengestalte aan te nemen, om daarna weer te vervagen en op te lossen tot een vormeloze vlek.

Schaduwpoet werd overspoeld door ijzige angst en hij drukte zich dichter tegen Poelglans aan. Vechtend tegen de paniek, probeerde hij zich voor te houden dat hij zich aanstelde. *Ik ben niet zo vaak bij de Maanpoel geweest als de andere katten. Misschien is dit niet ongewoon.*

Toen de wazige beelden verdwenen, zag Schaduwpoet dat de andere medicijnkatten elkaar geschokt en zenuwachtig aanstaarden. 'Is dit al eens eerder gebeurd?' vroeg hij, zich

inspannend om zijn stem niet te laten piepen als die van een bange kit.

Valkvlucht schudde zijn kop. 'Ik heb nog nooit zoiets meegemaakt', antwoordde hij. 'Ik heb er zelfs nog nooit van gehoord, van geen enkele kat.'

De andere medicijnkatten mompelden instemmend.

'Wat betekent dit?' vroeg Schaduwpoot. 'Het kan niets goeds zijn... toch?'

'Ik zou me er geen zorgen over maken.' Poelglans drukte zijn snuit even geruststellend tegen Schaduwpoots schouder. 'Misschien komt het doordat de Maanpoel bevroren is. Zodra het ijs dooit, zullen de katten van de SterrenClan weer sterker aanwezig zijn.'

Schaduwpoot wou dat hij zijn mentor kon geloven, maar de andere medicijnkatten keken elkaar sceptisch aan en hij vroeg zich af of Poelglans zelf geloofde wat hij net had gezegd. Geen enkele kat sprak hem echter tegen of leek te willen praten over wat er was gebeurd – ze liepen gewoon de helling weer op en de holte uit, waarna ze afscheid namen.

Terwijl hij naast Poelglans terugtrippelde naar de SchaduwClan, voelde Schaduwpoot nog steeds een bezorgde tinteling in zijn vacht. *Als dit nog nooit eerder is gebeurd, waarom gebeurt het nu dan wel? Wat betekent het?* Hij draaide zich naar Poelglans om en begon: 'Wat denk je...'

Maar Poelglans' blik was op de een of andere manier afwezig geworden, alsof hij diep in gedachten verzonken was. Schaduwpoot wist niet waarom, maar hij voelde dat

dit niet het moment was om zijn mentor lastig te vallen met leerlingvragen.

Terugdenkend aan de wazige vormen en de verre stemmen, kreeg hij het gevoel dat er een donkere wolk boven hem en alle Clans hing, alsof een verwoestend noodweer op het punt stond los te barsten. Opnieuw probeerde hij zich voor te houden dat hij zich ongerust maakte omdat hij een onervaren leerling was. Hij had gewoon meer tijd nodig om eraan te wennen.

Dat is toch zeker alles... of niet?

HOOFDSTUK 2

‘Laat alle katten die oud genoeg zijn om hun eigen prooi te vangen, zich hier onder de Hogekei verzamelen voor een Clanbijeenkomst!’

Zodra Wortelkit Loofsters stem door het kamp hoorde galmen, stak hij zijn kop uit de kraamkamer en draafde naar buiten. De leider van de HemelClan stond boven op de enorme, ruim drie staartlengtes hoge kei die zich midden op de open plek verhief. De zijkanten waren bespikkeld met geel korstmos. Onderaan gaapte een grote spleet; in de holte erachter had de Clanleider haar hol.

Terwijl Wortelkit zich naar de Hogekei haastte, landde een andere kat op zijn rug, haalde hem onderuit en rolde hem over de kiezelachtige bodem van het kamp. Een vrolijk gepiep klonk in zijn oor. ‘Ik heb je!’

Niet weer, Naaldkit! dacht Wortelkit met een zucht, toen hij de stem van zijn zus herkende en haar ogen op een muislengte van de zijne zag glinsteren. Hij wurmde zich los en gaf haar, met ingetrokken nagels, een mep op haar oor.

‘Geef het nou maar op, muizenbrein’, mauwde hij. ‘Ik wil

horen wat Loofster te zeggen heeft.'

Naaldkit ging overeind zitten en schudde het stof en gruis van haar zwart-witte vacht. 'Ik weet al wat ze gaat zeggen', reageerde ze trots.

'Ik ook', mauwde Wortelkit terug.

Rondkijkend zag hij steeds meer van zijn Clangenoten uit hun hol komen. Schildpadpoot en Valkpoot wurmden zich tussen de rotsblokken door die het hol van de leerlingen afschermden, en renden daarna de open plek over om zich bij hun mentors Bloemenhart en Salieneus te voegen. De twee krijgers waren net uit hun hol onder de breed uitgespreide takken van een enorme meidoornstruik gekomen, op de voet gevolgd door Pluimwilg en Havikvleugel, de Clancommandant. Spikkelwens en Kriebelvlok, de twee medicijnkatten, keken op van de kruiden die ze voor hun hol tussen twee rotsblokken aan de overkant van het kamp aan het sorteren waren.

'Weet je wat voor dag het is vandaag?'

Wortelkit draaide zich om bij het horen van zijn moeders stem en zag Vioollicht een paar stappen verderop staan, haar lichaam trillend van het snorren terwijl ze hem met stralende ogen aankeek.

'Natuurlijk weet ik dat', antwoordde Wortelkit. 'Naaldkit en ik zijn zes manen oud. Loofster gaat ons leerling maken.'

Hij onderdrukte vastberaden de opwinding die hij in zich op voelde komen. Elke kit werd een leerling, maar hij wist dat als hij een krijger wilde worden, hij zich op zijn training moest concentreren en alles moest leren wat zijn mentor hem bijbracht.

En ik zal het beste uit mezelf halen om een geweldige krijger te worden!

‘Inderdaad’, antwoordde Vioollicht. ‘Maar kijk jezelf nu eens!’ voegde ze er met een zucht aan toe. ‘Elke kat zou denken dat je achteruit door een doornstruik bent gesleept!’

Wortelkit dook in elkaar terwijl zijn moeder met energieke halen zijn vacht glad likte. Naaldkit fatsoeneerde zich ondertussen snel en ging met haar staart netjes om haar voorpoten gekruld klaarzitten.

‘Katten van de HemelClan’, begon Loofster toen de hele Clan zich in een onregelmatige halve cirkel voor de Hogekei had verzameld. ‘Dit is een belangrijke dag in het bestaan van een Clan, want vandaag benoemen we twee kits tot leerlingen.’ Ze sprong op de grond en wenkte Wortelkit met een zwaai van haar staart. ‘Wortelkit, kom hier, alsejblieft.’

Wortelkit voelde plotseling dat zijn poten week werden en hem niet meer konden dragen. Hij wankelde naar voren tot hij voor zijn Clanleider stond. Loofster legde haar staart op zijn schouder.

‘Vanaf vandaag’, verkondigde ze, ‘zal deze leerling bekendstaan als Wortelpoot. Dauwbron, je bent een behendige en trouwe kat. Jij wordt Wortelpoots mentor en ik weet zeker dat je je uitstekende kwaliteiten aan hem zult doorgeven.’

Nadat Wortelpoot respectvol zijn kop voor Loofster had gebogen, rende hij met grote sprongen door de kring van katten om zich bij de robuuste grijze kater te voegen, die met een tevreden uitdrukking op zijn brede kop op hem wachtte.

Terwijl Wortelpoot zich uitrekte om zijn neus tegen die van zijn mentor aan te drukken, mauwde hij: 'Ik zal heel goed mijn best doen, beloofd!'

'Daar twijfel ik geen moment aan', reageerde Dauwbron.
'Wortelpoot! Wortelpoot!'

De nieuwbakken leerling werd er verlegen van toen hij hoorde hoe de Clan hem met zijn nieuwe naam toejuichte, maar hij voelde zich op een vreemde manier ook blij. *Dit is het echte begin van mijn leven in de Clan.*

Hij bleef naast zijn mentor staan terwijl Loofster Naalddkit bij zich riep, haar de naam Naaldpoot gaf, en Rietklauw tot haar mentor benoemde.

'Naaldpoot! Naaldpoot!' scandeerde hij samen met de rest van zijn Clan.

In het rond kijkend naar de katten die zijn zus toejuichten, zag Wortelpoot opwinding in hun glanzende ogen en zwaaiende staarten, en aanmoediging voor hen allebei nu ze aan het begin van hun krijgerstraining stonden. *Deze Clan is de beste! Het is geweldig om erbij te horen!*

Wortelpoots geluksgevoel verdween toen hij zijn vader, Boom, in het oog kreeg. Die zat aan het uiteinde van de halve cirkel met zijn poten onder zich en een nieuwsgierige, bijna geamuseerde, afstandelijke uitdrukking op zijn gezicht.

Is hij niet trots op me? Kan het hem niet schelen dat ik net leerling ben geworden?

Het volgende moment bedacht Wortelpoot dat die

afstandelijke houding gewoon typerend was voor zijn vader. Boom leek altijd een beetje verbijsterd over het Clanleven, alsof hij de Clankatten, zelfs na zoveel manen in hun mid-den te hebben geleefd, nog steeds niet echt begreep.

‘Hé, gefeliciteerd!’ Valkpoot sprong op Wortelpoot af en gaf hem een vriendelijke duw. ‘Nu ben je een van ons.’

Wortelpoot boog zijn kop. ‘Bedankt.’

‘Ja, jullie moeder lijkt supertrots’, voegde Schildpadpoot eraan toe, die zich bij hen voegde met Naaldpoot naast zich. ‘Jullie vader wat minder.’

Hoewel haar toon plagend was, stak de opmerking Wortelpoot als een doorn, des te meer omdat hij net exact hetzelfde had gedacht. Zijn vacht kwam overeind van verontwaardiging.

‘Boom is ook trots op ons’, mauwde hij terug. ‘Hij laat het alleen op een grappige manier merken.’

Naaldpoots haren stonden ook overeind en ze keek Schildpadpoot kwaad, met samengeknepen ogen aan. ‘Tedere kat hoeft niet hetzelfde te zijn’, siste ze.

‘Maak je niet dik’, mauwde Valkpoot. ‘Mijn zus maakte maar een grapje. Je moet toegeven dat je vader apart is.’

‘Apart is goed!’ snauwde Naaldpoot terug. ‘Boom is de beste kat in het bos als het gaat om het bijleggen van ruzies.’ Boom was aangewezen als bemiddelaar, de enige in alle vijf de Clans.

‘Vergis ik me of heeft hij dat al een tijdje niet gedaan?’ vroeg Valkpoot.